

2008/1982

ARREST

3DE KAMER

In de zaak:

V George, wonende

Tegen:

1-2-3 geïntimeerden, vertegenwoordigd door
Mr C. BEVERNAGE, advocaat te Brussel.

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 2 juni 2006;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 11 juli 2006;
- de voor eensluidend verklaarde afschriften van de tussenarresten van dit Hof d.d. 7 november 2006 en 28 november 2008;
- de besluiten van de partijen;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 5 mei 2009 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de door de partijen neergelegde stukken.

★

★

★

BEOORDELING.

De kosten

1.
Bij arrest van 28 november 2008 heeft het arbeidshof het hoger beroep van de heer V. t.a.v. de partijen T en D zeer gedeeltelijk gegrond en grotendeels ongegrond verklaard. Het hof deed reeds een uitspraak over de verdeling van de kosten, waarbij 9/10^e van de kosten ten laste gelegd werden van de heer V en 1/10^e ten laste van de partijen T en I. Het hof beval de heropenning van de debatten vooraleer uitspraak te doen over de begroting van de kosten. De heer V had immers opgeworpen dat de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten, verbonden aan de bijstand van de advocaat, ongrondwettelijk was, doordat ze zonder

onderscheid van toepassing was zowel op de beroepen die ingesteld waren vóór de inwerkingtreding van de wet als op de beroepen die ingesteld waren na de inwerkingtreding van de wet.

De heropening diende partijen toe te laten kennis te nemen van het arrest dat door het Grondwettelijk Hof diende gewezen te worden naar aanleiding van diverse annulatieberoepen die ingesteld waren tegen deze wet, en in functie van dit arrest, verder te besluiten over de toepassing van de wet op de huidige beroepsinstantie.

Verder werd aan de heer V. gevraagd de stukken voor te leggen die zijn staat van behoeftigheid aantoonde.

2.

Bij arrest nr. 185/2008 van 18 december 2008 heeft het Grondwettelijk Hof de annulatieberoepen, ingesteld tegen de wet van 21 april 2007, onder voorbehoud van de interpretatie van het nieuwe artikel 1022 al. 4 van het Gerechtelijk Wetboek, verworpen. Dit artikel dient, volgens het Grondwettelijk Hof, om in overeenstemming te zijn met de Grondwet, zo geïnterpreteerd te worden dat, indien de rechtzoekende beschikt over de tweedelijns juridische bijstand, de rechter het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding ook kan vaststellen op een lager bedrag van het vastgestelde minimumbedrag (overweging B.7.6.6.6).

Over het probleem van de onmiddellijke toepassing van de nieuwe wet op de hangende rechtsgedingen in graad van beroep, oordeelde het Hof als volgt:

"B.20.4. De bestreden bepaling heeft niet tot gevolg de wet toepasselijk te maken op de zaken die met een definitieve rechtelijke beslissing zijn afgesloten. Zij heeft dus geen retroactieve werking. Zij leidt evenmin ertoe de afloop van de hangende gedingen te beïnvloeden. Het is daarentegen juist dat zij, door de onmiddellijke toepassing van de wet op de hangende zaken op te leggen, tot gevolg kan hebben de financiële last van de in het ongelijk gestelde partijen te verzwaren, terwijl zij bij de aanvang van het proces niet konden voorzien dat zij dat risico liepen.

B.20.5. Het staat in beginsel aan de wetgever de inwerkingtreding van een nieuwe wet te regelen en te beslissen of er overgangsmaatregelen moeten worden

genomen. Uit de hiervoor geciteerde uittreksels van de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever ter zake snel wilde optreden om een einde te maken aan de onzekerheden die zijn ontstaan na de rechtspraak van het Hof van Cassatie. In die context is de onmiddellijke toepassing van de bestreden wet een pertinente maatregel om, ten aanzien van alle rechtzoekenden, een einde te maken aan de ontwikkeling van een uiteenlopende rechtspraak die derhalve ongelijkheden inhield ten aanzien van het beginsel van de verhaalbaarheid en de bedragen die konden worden toegewezen.

B.20.6. Ermee rekening houdend dat de wetgever de verhaalbaarheid heeft omlijnd en dat de rechter op verzoek van de partijen de rechtsplegingsvergoeding kan verminderen, met name wanneer hij van oordeel is dat de situatie « kennelijk onredelijk » is, heeft de onmiddellijke toepassing van de in het geding zijnde wetgeving geen onevenredige gevolgen voor de partijen die op het ogenblik van de inwerkingtreding ervan bij gerechtelijke procedures betrokken zijn."

3.

In besluiten stelt de heer V dat het Grondwettelijk Hof nog niet geantwoord heeft op een prejudiciële vraag gesteld in de zaak nr. 4473, die specifieke betrekking zou hebben op zijn situatie. Het antwoord dat door het Grondwettelijk Hof gegeven is in zijn arrest van 18 december 2008 is echter voldoende ruim en duidelijk om ook een impliciet antwoord in te houden op de prejudiciële vraag waarnaar de heer V verwijst. Overigens heeft het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 72/2009 van 5 mei 2009 in dezelfde zin geantwoord op de prejudiciële vraag, met verwijzing naar zijn arrest van 18 december 2008.

4.

Het staat aldus vast dat de nieuwe wet van 21 april 2007 van toepassing is op de huidige betwisting in graad van beroep.

De heer V toont, met de stukken die hij neerlegt, aan dat hij zich in een zeer precare financiële positie bevindt. Er is aldus aanleiding toe om, overeenkomstig art. 1022, al. 3 van het Gerechtelijk Wetboek, het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimumbedrag, bedoeld door art. 1022, al. 2 van het Wetboek.

5.

De heer V vraagt echter dat de rechtsplegingsvergoeding nog verder verminderd zou worden tot beneden het minimum, vastgelegd overeenkomstig artikel 1022 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, gelet op het feit dat hij geniet van de tweedelijns juridische bijstand. Hij verwijst daarbij naar het arrest van het Grondwettelijk Hof dat van oordeel is dat een dergelijke vermindering mogelijk is (overweging B.7.6.6.6.) en vraagt dat het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding zou herleid worden tot 75,00 €.

Overeenkomstig artikel 1022 al. 4 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals geïnterpreteerd door het Grondwettelijk Hof, kan de rechtsplegingsvergoeding verder herleid worden "ingevolge van een kennelijk onredelijke situatie".

Het hof is van oordeel dat een dergelijke kennelijk onredelijke situatie niet voorhanden is.

De geïntimeerde partijen hebben reeds in hun besluiten voor heropening der debatten, de rechtsplegingsvergoeding, die zij konden vorderen, beperkt door uitsluitend rekening te houden met het bedrag dat gevorderd werd als verbrekingsvergoeding en dus zonder rekening te houden met de bedragen die door de heer V gevorderd werden als bijkomende schadevergoedingen van respectievelijk 500.000,00 € en 1.000.000,00 €. Aldus werd het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, dat kon gevorderd worden, reeds herleid van een basisbedrag van 15.000,00 € tot een basisbedrag van 2.500,00 €. Dit laatste bedrag hebben deze partijen ter zitting van 5 mei 2009 zelf spontaan herleid tot het minimumbedrag van 1.000,00 €.

Anderzijds stelt het hof vast dat, indien de heer V zich inderdaad in een precaire financiële situatie bevindt, hij nochtans onvoldoende aannemelijk maakt dat hij, in al die jaren sinds het ontstaan van het geschil, zich op geen enkele wijze professioneel zou hebben kunnen reclasseren. Een professionele reclassering binnen de advocatuur zou inderdaad wellicht zeer moeilijk geweest zijn, maar het hof ziet niet in waarom de heer V niet in de privé-sector of bij de overheid een betrekking zou kunnen gevonden hebben, zij het wellicht een betrekking die financieel minder aantrekkelijk was dan degene die hij als advocaat in

het vooruitzicht had. De professionele kwaliteiten van de heer V staan immers buiten kijf.

6.

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding wordt aldus vastgesteld op 1.000,00 €.

Overeenkomstig hetgeen beslist werd in het tussen-arrest komt dit bedrag voor 9/10^e ten laste van de heer V en voor 1/10^e ten laste van de partijen T en D.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak;

Zijn arrest van 28 november 2008 verder uitwerkend,

Begroot het bedrag van de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep op 1.000,00 € in hoofde van beide partijen en veroordeelt de heer V tot 9/10^e van dit bedrag en de partijen T en D tot 1/10^e van dit bedrag;

★

★

★

Aldus gewezen door de 3de kamer van het Arbeidshof
te Brussel en ondertekend door :

Mr. F. KENIS: Raadsheer.

De Heren :

C. LAURIERS : Raadsheer in sociale zaken
als werkgever,

R. VANDENPUT : Raadsheer in sociale zaken
als werknemer-bediende,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

C. LAURIERS,

R. VANDENPUT,

D. DE RAEDT,

F. KENIS,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
3de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 2 juni
2009 door Mr. F. KENIS, Raadsheer, bijgestaan door
D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

F. KENIS,